

Francie počtvrté?

Marcela Machová

Ano, letos jsme s východočeským SKIPem zavítali do Burgundska a byl to náš už čtvrtý zájezd do Francie. Dá se říci, že Francie je naše láska. Mnozí z nás se zúčastnili všech zájezdů a Francie se asi nikdy nenabaží.

Romantické Burgundsko s hrady, hrádky, pasoucími se stády bílých krav, malými i rozlehlými vinicemi, důstojnými katedrálami a v dálce vystupujícími kostelíky a to vše provoněné chutí burgundského vína, no řekněte, lze tomu odolat?

Všechny ty krásy a důstojnost navštívených míst se mi prolínají a mám pocit, že jsem se na několik dní ocitla v místech, kde se zastavil čas, třeba v největším benediktinském klášteře Cluny, založeném v roce 910, nebo cisterciáckém klášteře Fonteney, zrekonstruovaném do středověké podoby, či zastavení v hospicu v Beaune, založeném už v roce 1443. Ale k Burgundsku patří také zamyšlení ve vesničce Taizé s ekumenickou komunitou mládeže či návštěva v kapli architekta Corbusiera v Ronchampu, ale také návštěva katedrál v Paray-le-Monial nebo ve Strasbourgu. Nelze zapomenout na procházky městečky s hrázděnými domy, úzkými uličkami plnými obchůdků, balkóny a zákoutími s květinami, na návštěvy zámků s krásnými zahradami a večery s posezením, jak jinak než se sklenkou burgundského vína.

A co si uchovávám jako velkou památku z cest po Burgundsku? To, že jsem vstoupila do kostelíka v Montrealu a mohla se dotknout lavice, kterou vyřezával Colas Breugnon z Rollandova románu Dobrý člověk ještě žije. Obraz kostelíka se hřbitovem na kopci a Colas Breugnon. To mi nejvýrazněji vystupuje v mysli ze všech těch krás.